

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 5 D'ABRIL DE 2019 | Número 35

PÀG. 3 | JESÚS RENAU

Teràpia quaresmal i revolució ecològica

PÀG. 5 | CARLES ARMENGOL

La dreta anticatòlica

PÀG. 7 | JOSEP LLIGADAS

Ideologia de gènere

PÀG. 20 | NÚRIA ICETA

“Les parròquies haurien de ser més un centre de trobada”

PÀG. 23 | MARISTES

Veü i rostre a la protecció de la infància

PÀG. 30 | ISABEL TORRAS

“Tots som famílies potencialment vulnerables”

L'Exhortació del papa als joves en 75 cites | PÀG. 10

PÒRTIC

El papa confia en els joves. I en el Sínode de bisbes. L'Exhortació Apostòlica del papa Francesc que recull el treball del Sínode sobre els joves no aporta grans novetats. Es manté en la línia d'obertura del seu pontificat. No aporta grans receptes concretes perquè parla de pastoral, que sempre s'ha d'ajustar als processos dels seus destinataris. I sobretot aposta perquè els joves agafin el protagonisme.

SUMARI

3 Panoràmica

Teràpia quaresmal i revolució ecològica, per Jesús Renau
La dreta anticatòlica, per Carles Armengol
Ideologia de gènere, per Josep Lligadas

10-37 Actualitat

"Christus Vivit", l'Exhortació del papa als joves en 75 cites
Núria Iceta: "Les parròquies haurien de ser més un centre de trobada"
Els maristes posen veu i rostre a la protecció de la infància
Fernando Vidal: "Necessitem un nou consens per enfortir les famílies"
Isabel Torras: "Tots som famílies potencialment vulnerables"
L'obra de Panikkar ens espera

38 Recull de premsa | Feminisme i religió - Acollida de refugiats - La Marca del pelegrí

39 Agenda | Trencar el silenci - Pregària pels presos - Tallers d'oració - Déu al mòbil

41 La setmana a les xarxes

Teràpia quaresmal i revolució ecològica

JESÚS RENAU
A Visió Positiva

Amigues i amics: pensem que hem arribat al punt central del nostre recés de quaresma. Estem d'acord que els pronòstics sobre el futur de la societat poden ser catastròfics, o alternatius. Dels catastròfics, els diaris i els mitjans en van plens. Els pronòstics alternatius són els nostres. Creiem i sentim que ens cal ajudar a generar canvis, com a subjectes personals i com a subjectes socials. La Glòria parla dels canvis personals i la Mònica 03 del socials.

Canvis personals (Glòria). És fonamental canviar la nostra manera de relacionar-nos amb la natura. Des dels finestrals del monestir observo

cada dia una natura quieta i canviant, amb tons repetitius i nous, grandiosa i detallista, serena i tremenda, igual i sorprenent... i sempre bella. Estem en la natura, som natura. Si la destruïm, ens destruïm.

Canvis? Respecte dels ritmes naturals, observació, contemplació, art, sensibilitat, deixar-nos impactar, ús raonable dels recursos. Per tal d'arribar a aquesta mentalitat ens cal guanyar en el nostre cor espais de serenitat, de pau, de joia, de relacions generoses i d'un estil de viure auster. Personalment he anat canviant en la mesura que he après a relacionar la natura amb

l'estimació. He après a estimar-me, a estimar els altres i estimar Déu, gràcies en part a la natura. He anat aprenent també a respectar, valorar, gaudir i estimar la natura des de l'amor interior personal.

Canvis socials (Mònica 03). La Glòria té tota la raó. Sense el canvi personal estem perduts. El canvi ha de portar-nos a la militància ecològica. Una militància que comença per nosaltres mateixes: estil de vida, despeses, dedicacions... Vers on? Doncs a les organitzacions, grups, comunitats, accions socials i polítiques. Si en diem "Mare terra", i dèiem que té la força de les mares, ara l'envellim; els fills i les filles l'estan destruint. Per tant, som-hi: què puc fer en

el meu àmbit per la revolució ecològica? Com donar suport, potenciar, participar i lluitar per una causa que ens afecta a tots? No estem en un temps de conversió? Pregària, dejuni, penitència, almoïna. Què signifiquen per a nosaltres avui i aquí aquestes expressions sàvies de la tradició? Que les paraules i les intencions es converteixin en accions. LA PARAULA va parlar i va actuar, va morir assassinada i va ressuscitar; doncs que **les nostres paraules es manifestin en acció**.

Carta de la Glòria i la Mònica 03 en el camí de la Pasqua 2019

JESÚS RENAU | [LLEGIR AL WEB](#)

La dreta anticatòlica

CARLES ARMENGOL
A Vent de cara

En el nostre imaginari col·lectiu, l'anticatolicisme és un patrimoni de l'esquerra. La persecució religiosa en l'esclat de la guerra civil i el nacionalcatolicisme franquista han deixat gravada aquesta imatge àmpliament compartida. No crec que s'ajusti a la realitat històrica, però deixo per a un altre moment anar més a fons en aquesta qüestió.

Avui vivim l'emergència d'una dreta extrema i d'un desacomplexament en el discurs de tota la dreta espanyola. Aquestes faccions polítiques encara volen treure rèdit d'aquest imaginari i piquen l'ullet als catòlics o, sobretot, a les jerarquies catòliques. L'esquer no és altre que

voler tornar al debat polític la qüestió de la penalització de l'avortament.

Així ho estan fent VOX i el PP. Respecte a Cs, em segueix sent impossible saber què pensen o què proposen, més enllà del que ells anomenen *monotema*.

Aquest partits no fan sinó reproduir una estratègia històrica de la dreta als Estats Units, i segurament a altres llocs. Entorn a la penalització de l'avortament s'hi ha volgut mobilitzar el vot de determinats sectors de cristians nord-americans, tant catòlics com protestants, en favor dels candidats més dretans. La mateixa estratè-

gia ha continuat pel que fa al reconeixement o no del matrimoni gai.

Però als Estats Units, malgrat aquesta estratègia, ja fa temps que la dreta més dura ha anat mostrant un **posicionament anticatòlic i, molt específicament, contrari al papa Francesc**. Les reticències i les crítiques són cada cop més explícites i directes. També els atacs al Papa des dels entramats mediàtics afins a aquesta dreta i als seus interessos.

Els motius d'oposició al pensament catòlic i a l'orientació que li està donant Francesc són molts. Però aquest enfrontament es focalitza de manera molt clara en dues qüestions de les que Francesc en fa bandera: l'abolició de la pena de mort i la **lluita contra el canvi climàtic**.

L'església catòlica sempre ha vist malament l'ús de la pena de mort i ha defensat limitar-la a casos molt excepcionals. Amb l'impuls del Papa actual encara s'ha anat més enllà, **modifi-**

cant fins i tot el text del Catecisme. Això és molt mal rebut a amplis sectors dels estatunidencs, àdhuc entre catòlics.

D'altra banda, el discurs sobre l'escalfament global i la crisi mediambiental, que **Francesc està liderant**, és molt mal rebut pels sectors cristians americans més integristes, especialment entre els baptistes. La seva lectura de la bíblia els porta a un negacionisme del canvi climàtic i de la necessitat de prendre mesures per aturar-lo. Ells veuen en la promesa bíblica "d'un cel nou i una terra nova" l'excusa per no preocupar-se pel medi ambient i seguir "dominant" la terra al servei de l'home. No cal dir que els sectors laics del republicanisme escèptic i negacionista i els que tenen interessos en la indústria pesada formen una potent aliança amb aquest pensament.

Aquestes qüestions, entre altres, han generat una hostilitat poc dissimulada. **L'intent de desprestigiar el Papa Francesc també és mani-**

fest. Alguns analistes no deixen d'apuntar que l'accentuació mediàtica dels casos d'abusos en institucions catòliques, per sobre de les d'altres institucions religioses, no és aliena a aquesta lluita.

La impostura de la dreta que afirma defensar valors cristians aviat ha quedat desmentida. L'antiavortisme és una bandera sovint merament retòrica, per molt que es vesteixi de moviment pro-vida. Poc defensors de la vida són els que defensen la pena de mort, els que es mostren indiferents a les crisis ambientals, els contraris al control de les armes de foc, els que troben fàcilment justificació a la guerra...

La dreta espanyola no sembla pas gaire diferent a la nord-americana. Per molt que piquin l'ullet, el seu ideari i el seu programa són profundament anticatòlics.

Ideologia de gènere

JOSEP LLIGADAS
A Una font que raja sempre

En la remarcable entrevista que aquest diumenge li va fer Jordi Évole al papa Francesc, el papa va rectificar aquelles paraules sobre el feminisme que havia dit en la cimera de la pederàstia de finals de febrer. "Tot feminisme acaba sent un masclisme amb faldilles", havia dit. "Pot córrer el risc de transformar-s'hi", va rectificar diumenge.

És molt d'agrair la rectificació. Primer, perquè les persones amb poder no acostumen a rectificar mai, i el sol fet de rectificar és un signe de que el ministeri papal no vol ser un simple espai de poder. I segon, és clar, perquè ajuda a treure una mica el dolorós mal gust de boca

que la seva frase, que sonava més aviat a típic exabrupte d'extrema dreta, ens havia deixat.

Però tot i així, deixeu-me dir que per a mi el mal gust de boca continua malgrat la rectificació. Totes les coses humanes, per bones que siguin, poden tenir concrecions criticables, i fins i tot perverses. També, sens dubte, l'Església. I precisament l'Església, que en el tema del paper de la dona tants desencerts porta acumulats, hauria de vigilar molt quan parla d'un moviment com el del feminisme, i hauria de deixar clar, abans de posar-li pegues, que, igual com per exemple en el cas del moviment obrer o del moviment ecologista, aquests corrents alli-

beradors són realment una cosa valuosa, una cosa que, sorgida bàsicament fora de l'Església i a vegades fins i tot en contra d'ella, són presència de l'Esperit en el món, una presència que l'Església, si vol actuar amb honestedat, ha de saber reconèixer humilment.

Però és que, en aquesta mena de temes, la jerarquia de l'Església sembla com si estigués paralitzada, incapacitada per entendre el que està passant. Potser el cas més visible d'aquesta trista realitat és tota la teoria que s'ha fet entorn de l'expressió "ideologia de gènere". Aquesta expressió és la manera com els sectors conservadors, sobretot eclesiàstics, han volgut etiquetar els esforços que s'estan fent per respondre a les múltiples realitats que es descobreixen en tot allò que afecta al sexe i al gènere, i que volen promoure una millor realització personal i col·lectiva de les persones; i aquí s'hi inclouria tant el debat sobre els rols masculí i femení, com les noves famílies, com la possibilitat del canvi de sexe, com les relacions homosexuals.

El Sínode de la Família definia així aquesta "ideologia", amb una formulació que el papa va recollir a l'*Amoris laetitia*, n. 56: "(La ideologia

de gènere) nega la diferència i la reciprocitat natural d'home i dona, presenta una societat sense diferències de sexe, i buida el fonament antropològic de la família. Aquesta ideologia condueix a projectes educatius i directrius legislatives que promouen una identitat personal i una intimitat afectiva radicalment desvinculades de la diversitat biològica entre home i dona. La identitat humana ve determinada per una opció individualista, que també canvia amb el temps".

No recordo si abans o després del Sínode, en una intervenció crec que davant els bisbes polonesos, el papa Francesc va explicar, donant-li suport, que el papa Benet XVI deia que la "ideologia de gènere" atacava directament "l'obra del Creador". Suposo que es referia al fet que en el relat de la creació queda molt delimitat que els éssers humans són homes i dones destinats a complementar-se sexualment i a procrear. I que, com que l'anomenada "ideologia de gènere" qüestiona que les coses siguin tan clares i inamovibles, aquesta tal ideologia el que fa en definitiva, segons el papa, és atacar l'obra del Creador. Dir això sembla oblidar, primer de tot, que el relat de la creació està escrit com una visió

global de la formació del món i de l'ésser humà sorgits de les mans de Déu, i no amb la pretensió d'oferir concrecions precises sobre quin és el projecte de Déu sobre la vida sexual o familiar i sobre els rols masculí i femení. I sembla oblidar, sobretot, que si diem que Déu ha creat totes les coses, deu ser bastant obvi que les tendències no heterosexuales, o les tendències a sentir com a propi un gènere diferent del que indiquen els òrgans genitals, també les ha creades Déu, encara que això no surti en el relat de la creació, i que no ho deu haver fet per fer la guitz a un sector de la població que, tot i experimentar aquestes tendències, estaria obligat a reprimir-les.

Sap greu, veure la rigidesa dels plantejaments de la jerarquia eclesial. I veure, sobretot, que una persona com el papa Francesc, que tant ha fet per obrir l'Església a una nova mirada sobre el món, en això es manifesti, com deia abans, tan paralitzat per uns plantejaments que incapaciten per entendre la realitat actual.

Evidentment que en els temes del sexe i del gènere hi trobem actituds irresponsables. En tota obra humana hi són, ja ho hem dit. Però deduir d'aquestes irresponsabilitats que l'única resposta possible és repetir les doctrines de tota la vida sense ser capaços de qüestionar-se res, a mi em sembla, simplement, molt poc fidel a l'Evangelí. I sobretot quan aquesta mena de temes, a l'Evangelí de Jesús, són absolutament secundaris. El que l'Evangelí ens demana de prioritzar no és una determinada antropologia fonamentada en tradicions intocables. El que ens demana és acompanyar el camí del món amb amor i amb esperit obert.

Esperem que, algun dia, algú dins la jerarquia de l'Església s'adoni que els cal un reciclatge de cap a peus sobre aquesta mena de temes i es decideixi a promoure'l. A veure si l'Esperit Sant s'anima a fer-los-en adonar!

“Christus Vivit”, l’Exhortació del papa als joves en 75 cites

Una lectura ràpida al nou document del papa Francesc adreçat als joves. *Christus Vivit* és l’Exhortació Apostòlica que recull les conclusions del Sínode sobre els joves que es va celebrar el passat octubre a Roma després d’una extensa consulta mundial. El text del papa Francesc s’ha presentat aquest dimarts al Vaticà. Resumim les principals idees i frases del Papa a través de les cites del document.

És el cinquè document de magisteri extens que publica el papa Francesc després del programàtic *Evangelii Gaudium*, de *Laudato si’* sobre l’ecologia, d’*Amoris Laetitia* sobre la família, i la *Gaudete et Exsultate* sobre la santedat.

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL CHRISTUS VIVIT

Francesc als joves i tot el Poble de Déu

2. Ell està dins teu, Ell està amb tu i mai se’n va. Per més que te n’allunyis, allà hi ha el Ressuscitat, cridant-te i esperant-te per tornar a començar. Quan et sentis envellit per la tristesa, les rancúnies, les pors, els dubtes o els fracassos, Ell hi serà per tornar-te la força i l’esperança.

4. La meua paraula estarà carregada de milers de veus de creients de tot el món que van fer arribar les seves opinions al Sínode. També els joves no creients, que van voler participar amb les seves reflexions, han proposat qüestions que em van plantejar noves preguntes.

CAPÍTOL PRIMER.

Què diu la Paraula de Déu sobre els joves?

9. La glòria de la joventut és al cor més que en la força física o en la impressió que un provoca en els altres.

13. Jesús, l'eternament jove, vol regalar-nos un cor sempre jove. [...] Això vol dir que **la veritable joventut és tenir un cor capaç d'estimar.**

15. Un jove no pot estar desanimat, li és propi somiar coses grans, buscar horitzons amplis, atrevir-se a més, voler-se menjar el món, ser capaç d'acceptar propostes desafiants i desitjar aportar el millor de si mateix per construir alguna cosa millor. Per això insisteixo als joves que **no es deixin robar l'esperança.**

19. Un pot passar la joventut distret, volant per

la superfície de la vida, adormit, incapaç de conrear relacions profundes i d'entrar en el més profund de la vida. D'aquesta manera prepara un futur pobre, sense substància. O un pot gastar la joventut per conrear coses belles i grans, i així prepara un futur ple de vida i de riquesa interior.

CAPÍTOL SEGON. Jesucrist sempre jove

La joventut de Jesús

23. Jesús va donar la seva vida en una etapa que avui es defineix com la d'un adult jove.

28. No cal pensar que Jesús fos un adolescent solitari o entotsolat. La seva relació amb la gent era la d'un jove que compartia la vida d'una família ben integrada al poble. [...] Ningú el mirava com un jove estrany o separat dels altres.

30. Res d'això hauria de ser ignorat en la pastoral juvenil, per **no crear projectes que aïllin als joves de la família i del món, o que els converteixin en una minoria selecta** i preservada de tot contagi. Necessitem més aviat projectes que els enforteixin, els acompanyin i els llancin

a la trobada amb els altres, al servei generós, a la missió.

Una Església que es deixa renovar

35. Demanem al Senyor que alliberi l'Església dels que volen envellir-la, esclerotitzar-la en el passat, aturar-la, tornar-la immòbil. També demanem que l'alliberi d'una altra temptació: **creure que és jove perquè cedeix a tot el que el món li ofereix**, creure que es renova perquè amaga el seu missatge i es mimetitzava amb els altres. No. És jove quan és ella mateixa.

37. Són precisament els joves els que poden ajudar l'Església a mantenir-se jove, a no caure en la corrupció, a no quedar-se, a no enorgullir-se, a no convertir-se en secta, a ser més pobre i testimonial, a estar a prop dels darrers i descartats, a lluitar per la justícia, a deixar-se interpel·lar amb humilitat.

Una Església atenta als signes dels temps

39. És necessari que l'Església no estigui massa pendent de si mateixa, sinó que reflecteixi sobretot a Jesucrist. Això implica que reconegui

amb humilitat que **algunes coses concretes han de canviar, i per això necessita també recollir la visió i fins i tot les crítiques dels joves.**

41. Si bé hi ha joves que gaudeixen quan veuen una Església que es manifesta humilment segura dels seus dons i també capaç d'exercir una crítica lleial i fraterna, altres joves reclamen una Església que escolti més, que no es passi condemnat el món. No volen veure una Església callada i tímida, però tampoc que estigui sempre en guerra per dos o tres temes que l'obsessionen. [...] Una Església a la defensiva, que perd la humilitat, que deixa d'escoltar, que no permet que la qüestionin, perd de la joventut i es converteix en un museu.

42. Una Església viva pot reaccionar fent atenció a les legítimes reivindicacions de les dones que demanen més justícia i igualtat. Pot recordar la història i **reconèixer una llarga trama d'autoritarisme per part dels homes, de sotmetiment, de diverses formes d'esclavitud, d'abús i de violència masclista.** Amb aquesta mirada serà capaç de fer seus aquests reclams de drets, i farà la seva aportació amb convicció per a una major reciprocitat entre homes i do-

nes, encara que no estigui d'acord amb tot el que proposin alguns grups feministes.

Maria, la noia de Natzaret

44. ¡**Maria no va comprar una assegurança de vida!** ¡Maria se la va jugar i per això és forta, per això és una *influencer*, és la *influencer* de Déu!

CAPÍTOL TERCER. Vosaltres sou l'ara de Déu

64. Després de recórrer la Paraula de Déu, **no podem dir només que els joves són el futur del món.** Són el present, l'estan enriquint amb la seva aportació.

66. Avui els adults correm el risc de fer un llistat de calamitats, de defectes de la joventut actual. Alguns podran aplaudir perquè semblen experts en trobar punts negatius i perills. Però quin seria el resultat d'aquesta actitud? Més i més distància, menys proximitat, menys ajuda mútua.

Algunes coses que els passen a els joves

71. La joventut no és una cosa que es pugui analitzar en abstracte. En realitat, **"la joventut" no**

existeix, existeixen els joves amb les seves vides concretes.

75. No siguem una Església que no plora davant d'aquests drames dels seus fills joves. Mai ens hi acostumem, perquè qui no sap plorar no és mare. [...] El pitjor que podem fer és aplicar la recepta de l'esperit mundà que consisteix en anestesiar els joves amb altres notícies, amb altres distraccions, amb banalitats.

76. Us convido a que cadascú es preguntin: **He après a plorar?** He après a plorar quan veig un nen amb fam, un nen drogat al carrer, un nen que no té casa, un nen abandonat, un nen abusat, un nen usat per una societat com esclau?

Desitjos, ferides i recerques

82. En el nostre temps els avenços de les ciències i de les tecnologies biomèdiques incideixen sobre la percepció del cos, induint a la idea que es pot modificar sense límit. [...] Pot portar-nos a oblidar que la vida és un do, i que som éssers creats i limitats, que **fàcilment podem ser instrumentalitzats pels qui tenen el poder tecnològic.**

84. En alguns joves reconeixem un desig de Déu, encara que no tingui tots els contorns del Déu revelat. En altres podrem albirar un somni de fraternitat, que no és poca cosa. [...] Es tracta de veritables punts de partida, fibres interiors que esperen amb obertura una paraula d'estímul, de llum i d'alè.

L'ambient digital

86. Ja no es tracta només d'"utilitzar" instruments de comunicació, sinó de viure en una cultura àmpliament digitalitzada, que afecta de manera molt profunda la noció de temps i d'espai, la percepció d'un mateix, dels altres i del món, la manera de comunicar, d'aprendre, d'informar-se, d'entrar en relació amb els altres.

87. D'altra banda, l'entorn digital és un context de participació sociopolítica i de ciutadania activa, i pot facilitar la circulació d'informació independent capaç de tutelar eficaçment a les persones més vulnerables posant de manifest les violacions dels seus drets.

90. Els joves d'avui són els primers a fer aquesta síntesi entre allò personal, allò propi de cada

cultura, i allò global. Però això requereix que aconseguixin **passar del contacte virtual a una bona i sana comunicació.**

Els immigrants com a paradigma del nostre temps

91. Els immigrants ens recorden la condició originària de la fe, és a dir la de ser "forasters i pelegrins a la terra" (He 11,13).

93. Les històries dels immigrants també són històries de trobada entre persones i entre cultures: per a les comunitats i les societats a les que arriben són una oportunitat d'enriquiment i de desenvolupament humà integral de tots.

94. Demano especialment als joves que **no caiguin en les xarxes dels que volen enfrontar-los a altres joves que arriben als seus països**, fent-los veure com a éssers perillosos i com si no tinguessin la mateixa inalienable dignitat de tot ésser humà.

Posar fi a tot tipus d'abusos

96. La universalitat de la plaga dels abusos se-

xuals a menors, alhora que confirma la seva gravetat en les nostres societats, no disminueix la seva monstrositat dins l'Església, i en la justificada ràbia de la gent l'Església veu el reflex de la ira de Déu, traït i bufetejat.

97. Ja no s'ha abandonar la decisió d'aplicar les accions i sancions tan necessàries. I tot això amb la gràcia de Crist. **No hi ha marxa enrere.**

98. Hi ha diversos tipus d'abusos: de poder, econòmic, de consciència, sexual. [...] Un esperit clericalista exposa a les persones consagrades a perdre el respecte pel valor sagrat i inalienable de cada persona i de la seva llibertat.

99. Vull expressar amb afecte i reconeixement **la meva gratitud cap als qui han tingut la valentia de denunciar el mal patit**: ajuden l'Església a prendre consciència del que ha passat i de la necessitat de reaccionar amb decisió. Però també mereix un especial reconeixement l'obstinació sincera d'innombrables laics, sacerdots, consagrats i bisbes que cada dia es lliuren amb honestat i dedicació al servei dels joves.

101. **L'Església camina com és, sense fer-se**

cirurgies estètiques. No tem mostrar els pecats dels seus membres, que de vegades alguns d'ells intenten dissimular, davant la llum ardent de la Paraula del Evangeli que neteja i purifica.

Hi ha sortida

110. Els joves, vosaltres, units teniu una força admirable. Quan s'entusiasmen per una vida comunitària, són capaços de grans sacrificis pels altres i per la comunitat. En canvi, **l'aïllament els debilita i els exposa als pitjors mals** del nostre temps.

CAPÍTOL QUART.

El gran anunci per a tots els joves

112. Abans de res vull dir a cadascú la primera veritat: "Déu t'estima". Si ja ho havies escoltat és igual, **t'ho vull recordar: Déu t'estima.** Mai ho dubtis, més enllà del que et passi a la vida. En qualsevol circumstància, ets infinitament estimat.

115. Has de confiar en el record de Déu: **la seva memòria no és un "disc dur" que registra i emmagatzema totes les nostres dades,** la

seva memòria és un cor tendre de compassió, que s'alegra eliminant definitivament qualsevol vestigi del mal. No vol portar el compte dels teus errors i, en tot cas, t'ajudarà a aprendre alguna cosa també de les teves caigudes. Perquè t'estima.

122. Joves estimats, vosaltres, no teniu preu! No sou peces de subhasta! Si us plau, no us deixeu comprar, no us deixeu seduir, no us deixeu esclavitzar per les colonitzacions ideològiques que ens fiquen idees al cap i al final ens tornem esclaus, dependents, fracassats de la vida. Vosaltres no teniu preu: heu de repetir-ho sempre: no estic en una subhasta, no tinc preu. Sóc lliure, sóc lliure! Enamoreu-vos d'aquesta llibertat, que és la que ofereix Jesús.

131. Necessites amor? No ho trobaràs en la disbauxa, utilitzant els altres, posseint els altres o dominant-los. El trobaràs d'una manera que veritablement et farà feliç. **Busques intensitat? No la viuràs acumulant objectes, gastant diners, corrent desesperat darrere de coses d'aquest món.** Arribarà d'una forma molt més bella i satisfactòria si et deixes impulsar per l'Esperit Sant.

CAPÍTOL CINQUÈ. Camins de joventut

135. Apreciar la joventut implica veure aquest temps de la vida com un moment valuós i no com una etapa de pas on la gent jove se sent empesa cap a l'edat adulta.

141. Però en contra dels somnis que mobilitzen decisions, sempre hi ha l'amenaça del lament, de la resignació. **Això ho deixem per aquells que segueixen la "deessa lamentació".**

142. Encara que t'equivoquis sempre podràs aixecar el cap i tornar a començar, perquè ningú té dret a robar-te l'esperança.

143. Joves, no renunciieu al millor de la vostra joventut, no observeu la vida des d'un balcó. No confongueu la felicitat amb un sofà ni visqueu tota la vida darrere d'una pantalla. Tampoc us convertiu en el trist espectacle d'un vehicle abandonat. No sigueu cotxes aparcats, millor que deixeu brollar els somnis i prengueu decisions. **Arrisqueu, encara que us equivoqueu.** No sobrevisqueu amb l'ànima anestesiada ni miren el món com si fóssiu turistes. Feu enrenou! [...] **Si us plau, no us jubileu abans d'hora.**

162. No seràs sant ni t'ompliràs copiant als altres. Ni tan sols imitar els sants significa copiar la seva forma de ser i de viure la santedat. [...] Arribar a ser sant és arribar a ser més plenament tu mateix, a ser aquest que Déu va voler somiar i crear, no una fotocòpia. La teva vida ha de ser un estímul profètic, que impulsi a d'altres, que deixi una marca en aquest món, aquesta marca única que només tu podràs deixar.

164. Sempre és millor viure la fe junts i expressar el nostre amor amb una vida comunitària, compartint amb altres joves el nostre afecte, el nostre temps, la nostra fe i les nostres inquietuds. L'Església ofereix molts espais diversos per viure la fe en comunitat, perquè tot és més fàcil junts.

174. A vosaltres us demano que també sigueu protagonistes d'aquest canvi. Seguiu superant l'apatia i oferint una resposta cristiana a les inquietuds socials i polítiques que es van plantejant en diverses parts del món. [...] Sobretot, d'una manera o d'una altra, **sigueu lluitadors pel bé comú**, sigueu servidors dels pobres, sigueu protagonistes de la revolució de la caritat

i del servei, capaços de resistir les patologies de l'individualisme consumista i superficial.

176. Joves, no deixeu que el món us arrossegui a compartir només les coses dolentes o superficials. Vosaltres sigueu capaços d'anar contra corrent i sapigau compartir Jesús, comuniqueu la fe que Ell us va regalar.

178. La vostra vida no és un "mentrestant". Vosaltres sou *l'ara* de Déu, que us vol fecunds. Perquè és donant quan es rep.

CAPÍTOL SISÈ. Joves amb arrels

Que no t'arrenquin de la terra

186. Avui veiem una tendència a "homogeneïtzar" els joves, a dissoldre les diferències pròpies del seu lloc d'origen, a convertir-los en éssers manipulables fets en sèrie. Així es produeix **una destrucció cultural, que és tan greu com la desaparició de les espècies animals i vegetals.**

La teva relació amb la gent gran

190. Un jove sempre hauria de tenir un esperit

crític. [...] Però es tracta simplement d'estar oberts per recollir una saviesa que es comunica de generació en generació, que pot conviure amb algunes misèries humanes, i que no ha de desaparèixer davant les novetats del consum i del mercat.

191. Al món mai no li va servir ni li servirà la ruptura entre generacions. Són els cants de sirena d'un futur sense arrels, sense arrelament. **És la mentida que et fa creure que només la novetat és bona i bonica.** L'existència de les relacions intergeneracionals implica que en les comunitats es posseeixi una memòria col·lectiva.

193. Si els joves s'arrelen en aquests somnis de la gent gran aconseguen veure el futur, poden tenir visions que els obren l'horitzó i els mostren nous camins. Però si la gent gran no somia, els joves ja no poden mirar clarament l'horitzó.

CAPÍTOL SETÈ. La pastoral dels joves

202. La pastoral juvenil, tal com estàvem acostumats a tirar-la endavant, ha patit l'embat dels canvis socials i culturals. **Els joves, en les estructures habituals, moltes vegades no tro-**

ben respostes a les seves inquietuds, necessitats, problemàtiques i ferides. [...] S'està creixent en dos aspectes: la consciència que és tota la comunitat la que els evangelitza i la urgència que ells tinguin un protagonisme més gran en les propostes pastorals.

204. La pastoral juvenil necessita adquirir una altra flexibilitat, i convocar els joves a esdeveniments que de tant en tant els ofereixin un lloc on no només rebin una formació, sinó que també els permetin compartir la vida, celebrar, cantar, escoltar testimonis reals i experimentar la trobada comunitari amb el Déu viu.

Una pastoral sinodal

205. Les metodologies no importa de quin color siguin, si són "conservadores o progressistes", si són "de dreta o d'esquerra". L'important és que recollim tot el que hagi donat bons resultats i sigui eficaç per comunicar l'alegria de l'Evangelí.

Grans línies d'acció

211. És necessari acostar-se als joves amb la

gramàtica de l'amor, no amb el proselitisme. El llenguatge que la gent jove entén és el d'aquells que donen la vida, el de qui està allà per ells i per a ells, i el dels qui, malgrat els seus límits i debilitats, tracten de viure la seva fe amb coherència.

212. En alguns llocs passa que, després d'haver provocat en els joves una intensa experiència de Déu, una trobada amb Jesús que va tocar els seus cors, després només els ofereixen trobades de "formació" on només s'aborden qüestions doctrinals i morals: sobre els mals del món actual, sobre l'Església, sobre la Doctrina Social, sobre la castedat, sobre el matrimoni, sobre el control de la natalitat i sobre altres temes. [...] **Calmem l'obsessió per transmetre un cúmul de contingut doctrinals**, i abans de res tractem de suscitar i arrelar les grans experiències que sostenen la vida cristiana.

215. Qualsevol pla de pastoral juvenil ha d'incorporar clarament mitjans i recursos diversos per ajudar els joves a créixer en la fraternitat, a viure com a germans, a ajudar-se mútuament, a crear comunitat, a servir els altres, a estar a prop dels pobres.

La pastoral de les institucions educatives

221. L'escola necessita una urgent autocrítica si veiem els resultats que deixa la pastoral de moltes d'elles, una pastoral concentrada en la instrucció religiosa que sovint és incapaç de provocar experiències de fe perdurables. A més, **hi ha alguns col·legis catòlics que semblen estar organitzats només per a la preservació**. La fòbia al canvi fa que no puguin tolerar la incertesa i es repleguin davant els perills, reals o imaginaris, que tot canvi comporta. L'escola convertida en un "búnquer" que protegeix dels errors "de fora", és l'expressió caricaturitzada d'aquesta tendència. [...] En realitat, una de les alegries més grans d'un educador es produeix quan pot veure un estudiant constituir-se a si mateix com una persona forta, integrada, protagonista i capaç de donar.

223. D'altra banda, no podem separar la formació espiritual de la formació cultural. L'Església sempre va voler desenvolupar per als joves espais per a la millor cultura. [...] **L'estudi serveix per fer-se preguntes, per no ser anestesià per la banalitat, per buscar sentit a la vida.**

Diferents àmbits per desenvolupaments pastorals

224. No cal menysprear els joves com si fossin incapaçs d'obrir-se a propostes contemplatives. Només cal trobar els estils i les modalitats adequades per ajudar-los a iniciar-se en aquesta experiència de tan alt valor.

228. En molts adolescents i joves desperta especial atracció el contacte amb la creació, i són sensibles cap a la cura de l'ambient, com passa amb els Escoltes i amb altres grups. [...] En l'esperit de sant Francesc d'Assís, són experiències que poden significar un camí per iniciar-se en **l'escola de la fraternitat universal i a l'oració contemplativa**.

Una pastoral popular juvenil

232. Especialment amb els joves que no van créixer en famílies o institucions cristianes, i estan en un camí de lenta maduració, **hem d'estimular el "bé possible"** [...] A vegades, per pretendre una pastoral juvenil asèptica, pura, marcada per idees abstractes, allunyada del món i preservar de tota màcula, convertim l'Evangeli en una oferta insípida, incomprensi-

ble, llunyana, separada de les cultures juvenils i apta només per a una *elit* juvenil cristiana que se sent diferent, però que en realitat flota en un aïllament sense vida ni fecunditat.

234. Som una Església de portes obertes. Ni tan sols cal que algú assumeixi completament tots els ensenyaments de l'Església perquè pugui participar d'alguns dels nostres espais per a joves. Només cal una actitud oberta per a tots els que tinguin el desig i la disposició de deixar-se trobar per la veritat revelada per Déu.

235. Tots els joves, sense exclusió, són al cor de Déu i, per tant, al cor de l'Església.

Sempre missioners

241. Els joves són capaços de crear noves formes de missió, en els àmbits més diversos. Per exemple, **ja que es mouen tan bé en les xarxes socials, cal convocar-los perquè les omplin de Déu, de fraternitat, de compromís.**

L'acompanyament dels adults

246. Algunes vegades, els mentors són col-

locats sobre un pedestal [...]. Els mentors no haurien de portar els joves a ser seguidors passius, sinó més aviat a caminar al seu costat, deixant-los ser els protagonistes del seu propi camí. Han de respectar la llibertat que el jove té en el seu procés de discerniment i oferir-los eines perquè ho facin bé.

CAPÍTOL VUITÈ. La vocació

249. El Concili Vaticà II ens va ajudar a renovar la consciència d'aquesta crida adreçada a cadascú: «Emparats amb tants i tants grans mitjans de salvació, tots els cristians, de qualsevol estat i condició, són cridats pel Senyor, cadascun en el propi camí, a aquella perfecció de santetat amb què el mateix Pare és perfecte» (LG, 11).

El seu cridat a la amistat amb Ell

252. La vida que Jesús ens regala és una història d'amor, una *història de vida* que vol barrejar-se amb la nostra i fer arrels a la terra de cadascú. **Aquesta vida no és una salvació penjada "en el núvol" esperant ser descarregada**, ni una "aplicació" nova a descobrir o un exercici mental fruit de tècniques d'autosuperació. Tampoc

la vida que Déu ens ofereix és un “tutorial” amb el qual aprendre l’última novetat. La salvació que Déu ens regala és *una invitació a formar part d’una història d’amor*.

El teu ser pels altres

257. En el discerniment d’una vocació és important veure si un reconeix en si mateix les capacitats necessàries per a aquest servei específic a la societat. [...] La teva vocació t’orienta a treure fora el millor de tu mateix per a la glòria de Déu i per al bé dels altres. **El tema no és només fer coses, sinó fer-les amb un sentit, amb una orientació.**

L’amor i la família

261. El veritable amor és apassionat. L’amor entre un home i una dona, quan és apassionat, et porta a donar la vida per sempre. Sempre. I a donar-la amb cos i ànima.

263. Val la pena apostar per la família i que en ella trobareu els millors estímuls per madurar i les més belles alegries per compartir. **No deixeu que us robin l’amor de debò.**

264. Us demano que sigueu revolucionaris, us demano que aneu contra corrent; si, en això **us demano que us rebel·leu contra aquesta cultura de la provisionalitat** que, en el fons, creu que vosaltres no sou capaços d’assumir responsabilitats, creu que vosaltres no sou capaços d’estimar veritablement. Jo sí que tinc confiança en vosaltres, i per això us animo a optar pel matrimoni.

El treball

269. **Prego als joves que no esperin viure sense treballar, depenent de l’ajuda d’altres.** Això no és bo, perquè el treball és una necessitat, part del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal.

270/271. El món del treball és un àmbit en el que els joves experimenten formes d’exclusió i marginació. [...] És una qüestió molt delicada que la política ha de considerar com un tema de primer ordre, particularment avui que la velocitat dels desenvolupaments tecnològics, juntament amb l’obsessió per reduir els costos laborals, pot portar ràpidament a substituir in-

nombrables llocs de treball per màquines. I es tracta d’un assumpte fonamental de la societat perquè la feina per a un jove no és senzillament una tasca orientada a aconseguir ingressos.

Vocacions a la consagració especial

275. Si alguns sacerdots no donen un bon testimoni, no per això el Senyor deixarà de cridar. Al contrari, Ell redobla l’aposta perquè no deixa de tenir cura de la seva Església estimada.

276. En el discerniment d’una vocació no cal descartar la possibilitat de consagrar-se a Déu en el sacerdoci, a la vida religiosa o en altres formes de consagració. Per què excloure? Tingues la certesa que, **si reconeixes una crida de Déu i el segueixes, això serà el que t’omplirà.**

CAPÍTOL NOVÈ. El discerniment

279. Recordo que tots, però especialment els joves, estan exposats a un *zàping* constant. És possible navegar en dos o tres pantalles simultàniament i interactuar al mateix temps en diferents escenaris virtuals. Sense la saviesa del discerniment podem convertir-nos fàcilment

en titelles a mercè de les tendències del moment.

286. Vull recordar quina és la gran pregunta. Moltes vegades, en la vida, perdem temps preguntant-nos: "Però, *¿qui sóc jo?*". I tu pots preguntar-te qui ets i passar tota una vida buscant qui ets. Però **pregunta't: "Per a qui sóc jo?"**. Ets per a Déu, sens dubte. Però Ell va voler que siguis també per als altres, i va posar en tu moltes qualitats, inclinacions, dons i carismes que no són per a tu, sinó per a altres.

287. Per discernir la pròpia vocació, cal reconèixer que aquesta vocació és la crida d'un amic: Jesús. Als amics, si se'ls regala alguna cosa, se'ls regala el millor.

289. Estimats joves, seré feliç veient-los córrer més ràpid que els lents i temerosos. Corrent atrets per aquest rostre tan estimat, que adorem en la Sagrada Eucaristia i reconeixem en la carn del germà sofrent. L'Esperit Sant us empeny en aquesta cursa cap endavant. L'Església necessita el vostre entusiasme, les

vostres intuïcions, la vostra fe. **Ens feu falta! I quan arribeu on nosaltres encara no hem arribat, tingueu paciència per esperar-nos.**

Núria Iceta: “Les parròquies haurien de ser més un centre de trobada”

Més vasos comunicants entre l'Església i el món cultural. Aquest és un dels reptes pendents de l'Església segons Núria Iceta. Llicenciada en Història i diplomada en Ciències Religioses, Núria Iceta és coeditora de la revista *L'Avenc*, presidenta de l'associació d'editorials independents *Llegir en Català*, membre del patronat de la **Fundació Joan Maragall**, també de la **Fundació Catalunya Religió**, i publica setmanalment articles d'opinió a *El Periódico*. Amb voluntat de visibilitat i reconeixement, continuem així la sèrie d'articles de **dones i Església**.

Filla de Barcelona, la Núria comença amb set anys al Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya -MIJAC-. “Contigo empezó todo”, diu. Del MIJAC passa al Moviment d'Universitaris Estudiants Cristians -MUEC-, i més tard al Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona -MCPB-, on encara participa. “El gag és que qualsevol dia el nostre grup de revisió de vida acabarà fent Vida Creixent”, afirma en to de broma.

La creació del Centre Abraham

A diferència de molta altra gent vinculada a l'Església a nivell professional o per càrrec,

Núria Iceta mai ha treballat en el món eclesial. Reconeguda professionalment en els àmbits culturals i de l'edició, reconeix que una sola vegada ha vinculat feina i fe, durant els Jocs Olímpics de Barcelona l'any 1992 quan va treballar en la creació i gestió del Centre Abraham, un centre de culte ecumènic a disposició dels esportistes a la Vila Olímpica. "Un bolet en la meva trajectòria professional però que sí em va marcar", afirma.

"Recordo que anava a parlar amb budistes, jueus, protestants, i que la meva tasca era a la Vila Olímpica, però també teníem cura de les altres viles, com la de Banyoles i la de la Seu d'Urgell". A Barcelona es tractava de muntar un centre de culte, de cinc religions diferents, durant quinze dies. Des de comprar un buda a la Xina i portar-lo a Barcelona, o una Torà. Dos anys de feina intensa per a ella que després van continuar en un museu i posteriorment a la revista *L'Avenç*, on porta vint anys.

I tot i que, com dèiem, la trajectòria professional d'Iceta no l'ha fet dins l'Església, sí que hi ha estat sempre vinculada, d'una manera o altra. Ha format part de diverses iniciatives, com ser

membre del Consell Pastoral Diocesà, coordinadora de Barcelona del MUEC, implicar-se en Laïcat XXI o actualment formant part de diferents patronats. "Ni faig bandera de ser creient ni me n'amago", explica, "la meva fe sí que la visc d'una manera més íntima, en un grup de revisió de vida que ens trobem assíduament, però mirant enrere potser sempre he tingut aquest neguit d'intentar que això es vegi d'una manera natural".

La Núria es mou sovint en ambients diversos i constata que l'Església es veu normalment "com una cosa antiga o inclús *freak*". Oferint el seu testimoni de manera natural creu que pot donar "una imatge d'Església normal", una manera de dir "ei, soc igual que tu".

I de manera natural parlem amb ella sobre el paper i visibilitat de la dona a l'Església. Iceta confessa que en el dia a dia dels moviments, de les trobades, i fins i tot en les relacions personals sempre s'ha sentit molt còmode dins l'Església. "Inclús en els consells pastorals on hi ha sovint majoria d'homes no em sentia ni més ni menys". En aquest sentit ella no ha trobat la imatge que sovint l'Església projecte cap enfora.

En canvi sí s'ha pogut sentir discriminada per ser dona fora dels àmbits eclesials i en reunions professionals. Reconeix, per exemple, que en l'àmbit professional té un soci i que quan ell la presenta a algú sovint pensen que el seu soci és el seu cap. "És segur una cosa inconscient, de fons, pensar que per ser més jove que ell i dona ell ha de ser el meu cap".

Fe i cultura, assignatura pendent

I deixant de banda el paper de la dona momentàniament passem a preguntar-li sobre el paper de l'Església avui dia a casa nostra. "És la pregunta que ens hem de plantejar", afirma. Per a Iceta, "el pes de l'Església és tan gran encara ara que en allò positiu i en allò negatiu es nota tot molt i qualsevol cosa que fa i fem té una repercussió molt gran". En positiu la Núria té la sensació que més o menys "tothom accepta que hi ha una capil·laritat de presència al costat de la gent a través de la xarxa de les parròquies, de tenir cura de la gent, dels barris". Reconeix que políticament els anys del franquisme "ens van fer molt mal i que encara paguem una mica això, en el sentit que costa explicitar la teva fe perquè no se t'identifiqui amb un tipus de catolicisme, que

encara hi és avui, però que no és el majoritari". Recorda que hi ha moltes maneres d'explicitar la fe i la cultura, per a ella, és una d'elles, "i ens ha d'enorgullir".

A través de l'art ha estat, creu, "una manera que aquest baix continu espiritual estigui sempre present". Hi ha creadors que no s'han amagat d'utilitzar referents religiosos i espirituals, explica, "i això ho hem de potenciar". També és conscient que l'Església pateix sovint d'un problema de coherència i autoexigència. "Nosaltres tenim una exigència moral, i l'hem de tenir, molt més gran que la que pot tenir qualsevol Institució". Està basada, explica, "en una radicalitat, una fraternitat, una justícia. Això, demana, "s'ha de poder defensar en fets i no només en discursos". I és per això que Núria Iceta s'ha sentit sempre més còmode amb els temes que toquen la cultura i la comunicació.

La fe li ha aportat un cert descentrament. "El pensar que un mateix no és el més important. M'agrada molt tenir-ho present, sempre pensar més en l'altre que en un mateix. Crec molt en això". Se sent deutora de molta gent que s'ha anat trobant a la vida i que d'alguna manera

l'han anat mantenint "en aquest carril de vida", perquè, com diu, "la tendència que un té és a apartar-se". També té sensació de col·lectiu en moltes coses. "A mi m'agrada molt treballar en xarxa, necessito compartir molt amb la gent". I actualment compartir la fe passa en el seu cas pel grup de revisió de vida i pel moviment de professionals. "Compartir aspectes de la teva professió amb altres creients et pot donar eines per viure millor la teva fe en un medi concret i ajuda a llegir la realitat amb altres ulls".

Les parròquies, centres culturals de trobada

I quina realitat d'Església canviaria?, li demanem. Té clar que calen més vasos comunicants entre l'Església i la cultura. "M'agradaria que les parròquies fossin més un centre de trobada", com passa explica als Estats Units o a llocs d'Alemanya. "Arribar a una comunitat i que hi hagi una persona amable que t'ofereixi un te, per exemple, trobo a faltar aquest tipus de coses". Això, creu Iceta, "permetria que la barrera entre l'Església i la societat no fos tan gran". Recorda que actualment hi ha més parròquies de les que es necessiten per nombre de gent fidel que hi va, però en canvi les veu poc utilitzades com a cen-

tre de trobada per a la gent. "Jo que canto en una coral m'he trobat massa sovint amb dificultats per cantar dins una parròquia perquè el repertori no era religiós". I en canvi explica que té amics capellans que organitzen projeccions de cinema als locals parroquials. "Cal trencar una mica aquestes barreres per tal que les parròquies funcionin una mica més com un centre cultural, no en el sentit de programar activitats, que no cal, però sí de fer permeable la fe i la cultura".

I com farem aquesta permeabilitat si no hi ha contacte?, es pregunta. "La xarxa territorial de les parròquies és brutal". Iceta demana que no sigui una excepció que les parròquies acullin actes culturals, "fem-ho que formi part de la vida diària de la gent, i si pretenem que bona part de la producció cultural també s'entengui en aquesta clau, afavorim-ho des de dins". Per què, s'interroga, "si no com li explicarem a la gent que la Passió Sant Mateu està basada en un text litúrgic?". Quan per exemple veu que Montserrat obre la capella de Santa Cecília perquè Sean Scully faci una intervenció diu: "Fantàstic, és un luxe, però és massa l'excepció".

Els maristes posen veu i rostre a la protecció de la infància

Des de l'assumpció i reconeixement d'un passat que consideren "dolorós", la comunitat educativa dels maristes fa un pas endavant. El proper dimarts presenten el llibre *Trencar el silenci. Deu rostres, deu veus*, dels periodistes **Imma Amadeo** i **Jordi Martínez**. Editat per Baula, és un recull de deu testimonis vinculats a l'institut marista per compartir un camí de creixement. Reivindiquen un treball coordinat de tots els agents per combatre l'abús sexual a menors. Són conscients que és un problema social d'abast global.

"Teníem la sensació que fins ara s'havia focalitzat tot en el passat i que s'havia explicat poc el

que aquest passat havia generat", diu Martínez. Els dos autors, vinculats a la institució, es van proposar explicar què fa a dia d'avui la comunitat marista en l'àmbit de la protecció de la infància. "Semblava que estiguéssim instal·lats en vint, trenta, quaranta anys enrere, i això costava molt d'explicar en el dia a dia", explica Martínez.

El llibre és el resultat de deu converses. Testimonis catalans, però també de Grècia, França, Hongria i Roma, de diferents àmbits de treball per la protecció i la defensa dels drets dels infants. Psicòlegs, educadors, mestres, persones amb càrrecs de responsabilitat en equips de protecció de la província l'Hermitage, que en-

global sis països, entre els quals Catalunya. Un dels testimonis també és el germà **Emili Turú**, que va ser superior general de la congregació.

“Això ens dona una mirada global de tot el que s'està fent en protecció dels infants dins de l'institut marista”, explica Amadeo. El relat defuig la visió institucional, per bé que els deu testimonis estan vinculats als maristes: “És una visió íntima, profunda i coral, que mostra com treballar la protecció a la infància des de tots els àmbits”. Un criteri que mostra que “no és una escola sola, sinó tot un món que treballa per la protecció de la infància”. Entre les sorpreses positives, els autors reconeixen que els ha “copsat el grau de compromís i de passió de la gent que hem trobat”. I apunten: “Això ens dona la certesa que les coses estan canviant”, diu Jordi Martínez.

Un compromís global

El treball de recerca del llibre que neix també en clau interna, per explicar al mateix món marista una realitat molt més àmplia. Depassa, per exemple, el marc d'unes tutories o d'un curs de prevenció: “És bo que la gent sàpiga què s'està

fent, més enllà de la seva obra educativa”, diu Amadeo.

A nivell global, el 2011 l'institut marista pren el compromís que totes les províncies del món es dotin d'eines, protocols i material per combatre l'abús sexual i promoure els drets de la infància. A l'Hermitage el 2013 publiquen una guia

de protecció dels infants. I comença la campanya “Trencia el silenci” a totes les obres educatives: tot un treball de conscienciació.

El llibre vol ser “l'altaveu necessari”, diuen els autors, per mostrar que “s'està fent molt bona feina i ens agrada compartir-ho i explicar-ho”. D'aquí el títol: “Trencar el silenci” també cap enfora.

Apoderar l'infant

"Aquests darrers anys s'ha fet una feina molt intensa per apoderar els nens, per donar-los la veu: heu de ser capaços d'explicar si passa qualsevol cosa, teniu els canals i les maneres de fer-ho", explica Amadeo. "T'adones que els nens estan trencant el silenci: s'està treballant bé, cada cop són més capaços de poder-se expressar". Consideren les denúncies que han gestionat, en part, fruit d'aquest treball: "Quan dones la veu, reculls; i quan dones la veu, la gent parla", diu la responsable de comunicació de la institució.

El creixement de la comunitat educativa

Els diferents testimonis, arrelats en països i cultures diverses, apunten una mateixa conclusió: "L'única eina que tens per gestionar aquest problema brutal és l'infant; dotar-lo d'eines perquè pugui expressar-se", diu Jordi Martínez. Ahora assenyalen una divergència de ritmes entre països. Si aquí just s'està començant a treballar i a prendre consciència del problema social que comporten, al nord ja fa temps que hi són. "Calia posar damunt la taula aquesta realitat".

Formació, prevenció, acompanyament

Tots els testimonis apunten també la importància de la formació dels educadors: "Tenim molts professors que s'estan formant al Centre Universitari Cardenal Cisneros en col·laboració amb la Universitat Pontificia Gregoriana de Roma amb un curs específic de protecció de menors. Un treball de fons que s'està estenent per necessitat: "Cada vegada hi ha més gent interessada en fer-lo; anys enrere hagués estat insòlit i avui els educadors estan reclamant ser formats en això".

La conclusió més de fons: "Fins ara hem posat el debat ciutadà o social en què calia fer després de saber que has patit un abús". Però Martínez subratlla que cal treballar abans. "Si l'infant està preparat per detectar senyals de perill, pot dir-ho". I critica que "tots els protocols del món són pel després". En canvi, al llibre, mostren exemples sobre com prevenir, molt abans d'haver de gestionar.

"Tots els entrevistats mostren la cura de la institució per l'acompanyament, per estar al costat de les víctimes". Amadeo insisteix en posar "la persona al centre". També en el patiment i en

l'objectiu de reparar i guarir. Perquè són molt conscients que "el temps no ho cura tot".

El paper de la dona

Martínez destaca el paper de la dona: "És cert que veiem la institució marista i pensem en un món masculí; però al llibre queda reflectit el paper rellevant de la dona". Per exemple, dones pioneres en direcció de cursos universitaris internacionals de protecció a l'infant. Dones que han lluitat a França pels drets dels infants, psicòlogues que estan canalitzant tot aquest tema.

Entre les barreres i dificultats per afrontar les agressions sexuals a menors, apunten el tarannà de cada infant. "N'hi ha que tenen més facilitat que d'altres per comunicar-se". També la naturalesa del delictes: "L'abús es produeix en la clandestinitat". I la barrera social: "La societat no ha assumit que és una xacra social". Els autors alerten que "una institució sola no podrà resoldre el problema" i demanen coordinació en un àmbit que transcendeix les escoles.

Vic aprova un protocol per lluitar contra els abusos sexuals

El bisbat de Vic ha aprovat un protocol de mesures de protecció del menor i de bones pràctiques per lluitar contra els abusos sexuals a menors i a persones vulnerables. També ha posat en marxa un canal d'acollida i de denúncia, a través del correu electrònic acollida@bisbatvic.com, i ha creat una comissió interdisciplinària d'experts, amb professionals laics de diverses àrees, per atendre possibles casos de denúncia i oferir assessorament i formació. Recorden que els abusos són un problema transversal i que entre el 70 i el 85% es produeixen en un entorn de confiança.

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El bisbat de Girona tanca la investigació sobre Vilobí d'Onyar i porta els resultats a Fiscalia

El 4 de febrer el bisbat de Girona posava en marxa una comissió diocesana per analitzar el cas de presumptes abusos sexuals atribuïts a l'anterior rector de Vilobí d'Onyar, Tomàs Pons. Dos mesos més tard, el bisbat de Girona ha emès un comunicat informant que "la comissió ha portat a terme una investigació prèvia". També que "des del Bisbat de Girona s'ha enviat tota la documentació a la Congregació per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu" i que també s'ha presentat la documentació a la Fiscalia.

BISBAT DE GIRONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"Està molt bé acollir, però cal fer inclusió social"

L'acollida de joves migrants sense referents adults ha estat un dels temes sobre els que es va pronunciar Georgina Oliva durant Fòrum Social Pere Tarrés de divendres passat. Va explicar que el Govern disposa d'un full de ruta que va més enllà de l'acollida. "Està molt bé acollir, però cal fer inclusió social" va afirmar Oliva en referència l'estratègia dels joves migrants, que parteix de la prevenció i inclou llengua, formació i treball per evitar l'exclusió, atenció educativa, projectes socials com la mentoria per lluitar contra l'estigmatització, esport, cultura popular.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fernando Vidal: “Necessitem un nou consens per enfortir les famílies”

Com millorar el treball amb les famílies en risc social? Són molts els professionals del camp socioeducatiu que sovint es formulen aquest repte. D'aquí la proposta de la Fundació Pere Tarrés. Aquest dilluns han inaugurat el **Primer Congrés Internacional d'Infants i Famílies en situació de vulnerabilitat** al Caixa Fòrum de Barcelona. Entre assistents i interventors, hi participen prop de quatre-centes persones.

“Necessitem començar un temps amb un nou consens per enfortir les famílies”, ha defensat el sociòleg **Fernando Vidal** durant la ponència inaugural. Per a fer-ho, ha demanat superar prejudicis ideològics. Considera la família com la base de la “lògica comunitària” i l'element im-

prescindible per reconstruir una societat fragmentada que prioritza l'individu i el model productiu. El diagnòstic del director de l'Instituto Universitario de la Familia de la Universidad de Comillas és contundent: “El neoliberalisme ha debilitat els vincles més íntims”.

S'ha referit en concret a la precarietat laboral i la consegüent dificultat d'emancipar-se dels joves, al desconent dels fills, a llars econòmicament deprimides i la incidència que tenen en el trencament de relacions de parella, el poc temps que dediquen alguns pares a fer activitats culturals amb els fills i l'absència de lligams entre veïns o de compromís gratuït amb d'altres persones de fora el nucli familiar.

Una primera eina per a restablir vincles? Vidal ha defensat la pràctica de processos de perdó i reconciliació socials: “L’exclusió social se soluciona amb la reconciliació social”, ha dit. Ha posat un exemple concret: cal demanar perdó per haver tingut persones vint anys vivint al carrer.

El professor, promotor del mètode del **rellotge de la família**, ha defensat la centralitat de l’estructura familiar com a model d’una societat més comunitària, que vetlla per les necessitats entre generacions i entre grups d’origen social divers. “A cada crisi ens recordem de les famílies”, ha dit recordant com infància i família són al centre de qualsevol recuperació socioeconòmica. Vidal ha parlat de la societat de les cures. Ha criticat “la masculinitat basada en poder” i ha defensat el rol dels pares en l’atenció domèstica com un element de prevenció de violències i de transformació social.

Per unes polítiques de sentit

“Només amb polítiques de recursos no és possible reorientar el propi progrés”, ha dit. Vidal ha reivindicat així “unes polítiques de sentit” que ajudin a vincular les persones i a teixir so-

cietats democràtiques fortes. Com en un procés de restauració, ha dit, és necessari que el subjecte original s’alliberi. “De vegades el que pesa és la nostra mirada sobre ells”, ha apuntat davant d’un auditori ple de voluntaris i professionals de l’àmbit socioeducatiu. Igualment, Vidal ha subratllat també la necessitat de proporcionar a la societat d’interioritat i discerniment.

El director de Relacions Institucionals, de Formació, Consultoria i Estudis de la Fundació Pere Tarrés i de la Xarxa de Centres Socioeducatius, **Rafael Ruiz de Gauna**, hi coincideix plenament. En entrevista a Catalunya Religió, ha explicat el model de treball de l’entitat: “El nen ha de ser, saber, saber fer i saber conviure i relacionar-se; en aquest context la interioritat, l’espiritualitat, la transcendència són valors absolutament imprescindibles per donar sentit”.

Què passa quan l’entorn familiar és de fragilitat i dificultat socioeconòmica? “S’ha d’entendre que pares i mares estan per subsistir: demanar-los que a més s’ocupin d’altres coses és molt difícil”. La comunitat, en aquest cas, “ha de poder ser facilitadora”. De Gauna posa com a exemple, les experiències d’interioritat en cen-

tres socioeducatius de la Fundació Pere Tarrés: “Faciliten una estona d’interioritat: petites activitats que ajuden a fer silenci i a expressar-se”.

Un entorn comunitari fort marcarà la qualitat educativa. La comunitat pot contribuir al sentit vital de l’infant: “Les comunitats d’afecte i els espais de reconciliació són imprescindibles si volem tenir nens i nenes ciutadans del futur”, ha dit De Gauna. Com a portaveu de l’entitat, valora molt positivament que la Fundació Pere Tarrés formuli públicament aquesta orientació a favor de les famílies.

Les famílies com a element clau

En la inauguració del Congrés, **Ester Cabanes**, directora general d’Atenció a la Infància i l’Adolescència de la Generalitat de Catalunya, ha destacat que “el nivell d’una societat ve determinat per com cuidem la nostra infància”, i que “la formació de l’estructura de la personalitat del nen o nena vindrà determinada per com estigui estructurat el seu entorn: família, escola, societat”.

Per a **Laia Ortiz**, segona tinenta d’alcaldia i regidora de Drets Socials de l’Ajuntament de

Barcelona, “Espanya està a la cua de tots els indicadors d’infància, especialment de la seva protecció”. Per a la regidora, “la infància té una dificultat afegida que és la fragmentació de les polítiques d’infància i dels papers que ha d’assumir cada administració, dificultant una atenció integral ent de Serveis de Benestar Social de la Diputació de Barcelona, ha remarcat que “el treball amb les famílies és un element clau, especialment des del factor de proximitat, la creació de xarxes i la implicació dels diferents actors”. I ha conclòs que “espais com aquest congrés són clau per millorar la situació de totes aquestes persones”.

Josep Oriol Pujol, director general de la Fundació Pere Tarrés, ha assenyalat que “la darrera crisi econòmica ha posat de manifest l’entorn especialment fràgil en què viuen aquestes famílies i com, en els darrers anys un número molt alt de persones que, per formació o trajectòria professional no es creien que podrien trobar-se en aquesta situació, han caigut en la marginalitat”.

Finalment, **David Velasco**, responsable del Programa Caixa ProInfància de la Fundació Bancària “la Caixa” ha afirmat que “els índexs actuals de pobresa infantil a Espanya no són

el resultat de la crisi econòmica sinó que són previs. La cronificació de la pobresa infantil a Espanya és clarament manifesta i un gran repte social que hem d’abordar entre tots, tant entitats com administracions públiques” i que “el millor mecanisme per sortir de la pobresa i l’exclusió social és invertir en educació i en el treball amb les famílies”.

LAURA MOR -CR/FUND. PERE TARRÉS

[LLEGIR AL WEB](#)

Isabel Torras: “Tots som famílies potencialment vulnerables”

Més suport i recursos per a les famílies amb fills. És el que demana el **manifest** del Primer Congrés Internacional de Famílies i Infància en situació de vulnerabilitat, organitzat per la Fundació Pere Tarrés i celebrat aquesta setmana a Barcelona. Els professionals del camp socioeducatiu reivindiquen experiències familiars positives per al creixement i benestar d'infants i joves. I assenyalen com a imprescindible l'acompanyament comunitari.

La psicòloga Isabel Torras, que ha pronunciat la conferència de tancament del congrés, parla en aquesta entrevista dels reptes en l'àmbit educatiu familiar. Torras forma part de l'equip docent de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés - URL i s'ha especialitzat en petita infància, competències parentals, teoria del vincle i infància.

Amb quin objectiu us heu plantejat aquest primer congrés internacional?

El congrés ha presentat noves eines al voltant del treball amb famílies vulnerables per trencar el cercle de pobresa. Les famílies vulnerables sovint comporten infàncies vulnerades. Si la família té unes determinades dificultats a nivell econòmic, d'habitatge o de salut, la infància que conviu amb aquestes situacions és vulnerada. Tot i que d'entrada la infància no té perquè ser vulnerable: si estigués amb una altra família i els condicionants fossin bons, no passaria aquestes dificultats.

Proposeu una mirada a l'entorn del nen?

Sí, a vegades no és tant posar l'èmfasi en l'individu o la família concreta sinó mirar enrere i

veure que totes les famílies haurien de tenir la possibilitat de desenvolupar-se com vulguin. És una qüestió més social. El marc és un canvi en les polítiques socials, de treball i d'habitatge.

Per què poseu l'èmfasi en l'habitatge?

Tenim de referència el darrer informe de Càritas Barcelona, **La llar és la clau**. Si una família no té un lloc on estar i desenvolupar el seu projecte de vida, és impossible atendre altres reptes psicosocials. Dit això, també és molt important canviar la mirada de la societat i que els infants també hi tinguin lloc.

Creu que la societat no hi compta, amb els més petits?

La societat està molt pensada al voltant de la producció i poc al voltant de la feina de la reproducció, la feina de les cures. Si com a espècie no ens reproduïssim, ens acabaríem extingint. Com és que no posem més l'atenció en les cures? Dit això, tots som famílies potencialment vulnerables. Hem de canviar per totes les famílies: posar al davant el tema de les cures i l'atenció a l'altre.

Fernando Vidal en la ponència inaugural defensava les famílies com a nucli per excel·lència de la societat.

Les dades del darrer cens a Catalunya diuen que el 87,7% de les persones viuen en família. És el puntal. Molts hem comptat amb una xarxa social i personal pròpia, de veïns, d'amics, de família extensa, pares, avis, tiets, etc. I tenim el nostre temps d'oci ocupat amb aquesta família més extensa. Hi ha famílies que pel que sigui no tenen aquesta vivència, no tenen qui els pugui donar suport. És el cas de maternitats molt joves, de mares adolescents, mares soles que venen soles d'altres països sense xarxa familiar, famílies amb dosi de violència interna... Per tant, hi ha molta necessitat per una banda d'acompanyament parental i en la criança.

La família extensa facilitava més espontàniament aquesta transmissió i acompanyament?

Exacte. Altres disciplines miren la naturalesa per inspirar-se. Nosaltres hem de mirar com funcionen les xarxes de suport natural i intentar restablir-les. Fer que el suport parental sigui

per dret, més solidari. Els infants han de créixer en una comunitat, no en una família sola.

Això descarregaria un pes als pares que viuen la criança amb culpabilitat de no arribar a tot arreu?

Sí. I lliga amb el segon repte: l'atenció a la primera infància, de 0 a 3, sobretot per la conciliació laboral i familiar. Qui més qui menys té aquesta sensació que és impossible: o treballes o ets pare o mare, que són dos mons irreconciliables. És un debat d'estructura. I un dels canvis primordials passa perquè la infància de 0 a 3 anys pugui ser atesa d'una manera adequada, amb personal qualificat. Que la família estigui tranquil·la perquè està en un bon lloc.

Parleu també d'oci compartit.

És el tercer repte. Poder compartir l'oci la família conjuntament, disposar de temps per estar junts, que no sigui tothom fent activitats fora del nucli. També un oci compartit amb altres famílies, sigui a través de mentories, al barri amb famílies que acompanyen famílies o que es troben per anar d'excursió, anar a un parc...

I també l'oci de nanos amb nanos. Un oci enriquidor, de casals, de campaments, de música, esports... En aquests espais d'oci hi trobaran altres referents més enllà de pares i mares, com són els monitors. Podran establir un vincle de xarxa natural més enllà de la família.

S'entén que això depassa una demanda de recursos públics. Quina crida social feu?

Hauríem de canviar el xip des de la individualitat cap a la solidaritat. El ritme de vida que portem, els condicionants de l'atur, el treball precari ens tanca com a individus i deixem de veure aquesta capacitat més solidària que ens constitueix com a persones. Això passa a nivell també de famílies: ens hem anat replegant en les famílies nuclears. La crida és que tothom que hagi viscut una bona experiència de petit sigui capaç de reproduir-la quan és adult: la vivència de família més extensa, de veïns, de barri, de jugar al carrer, de participar de festes majors, d'anar al poble d'estiu... Hem de ser capaços d'incloure també altres realitats socials que no conviuen amb nosaltres, persones que han vingut de fora i no tenen xarxa social, parelles o mares soles al bloc de l'escala...

Al congrés heu compartit experiències positives en aquesta camp.

Sí, d'oci compartit entre famílies. A vegades ha d'haver-hi un professional que coordini, que posi en relació. Jo soc mare i porto els meus fills en una escola on hi ha molta diversitat. Hi ha moltes persones vingudes de fora i que a nivell d'escolaritat estan molt perdudes. Vam organitzar tertúlies de famílies, les tardes, en horari de tres a cinc. Dos cops a la setmana ens trobàvem i compartíem cafè, amb especialitats de cada país, amb l'excusa que tots volem que l'escolaritat dels nostres fills sigui reeixida. Totes les famílies volem el millor pels nostres nens. Siguem solidaris amb els qui tenen situacions d'especial dificultat, fem entorns més inclusius. Sembla que cada vegada hi ha realitats més disperses i diverses. La societat la formem tots i tothom hi té cabuda.

El mes d'octubre vau publicar l'estudi 'Monoparentalitat femenina i pobresa'. Què vau detectar?

El 35% de les famílies monoparentals està en risc de pobresa i hi ha molta soledat emocional.

Les mares que afronten soles la cria dels fills, se senten aclaparades per temes logístics, d'habitatge, però també a la vegada per temes immaterials. "Criar jo sola, totes les decisions en relació als meus fills les haig de prendre jo, els diàlegs que tinc amb ell, només tinc la meua mirada...". Senten culpa de no poder-los oferir una millor situació.

Acompanyar aquesta soledat emocional és bàsic. Un 20% tenen problemes de depressió i ansietat. Quan les mares soles troben espais on se senten acompanyades, baixen molt les consultes per salut mental. Sentir-te escoltat, sentir que importes per algú altre, encara que sigui la família de l'escola, et fa estar bé. Si és una maternitat volguda, i tens tens xarxa social, pares, avis, amics, has parlat amb ells i ho estan esperant, és molt diferent a si és sobrevinguda, de vegades de famílies d'immigrants que no tenen la família d'origen aquí. Es tracta de ser sensibles a aquestes situacions. Obrim la mirada: tothom ha de tenir oportunitat de criar els fills.

L'obra de Panikkar ens espera

Mirar el món amb els ulls de Panikkar. Aquesta va ser la proposta d'**Ignasi Moreta**, comissari de l'Any Panikkar, durant la cerimònia de cloenda dels actes de l'efemèride que va tenir lloc aquest dimarts al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya, entre versos musicats del pensador, a la veu de la intèrpret **Lidia Pujol**.

L'acte va comptar amb la presència i les intervencions del president **Quim Torra** i de la consellera de cultura, **Mariàngela Vilallonga**, el nebot del filòsof, **Àlex Pèlach Panikkar**, la Comissionada d'Immigració, Interculturalitat i Diversitat de l'Ajuntament de Barcelona, **Lola López**, i el mateix comissari Moreta. El va conduir **Míriam Díez Bosch**, directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura i vicedegana de Recerca i Relacions

Internacionals de la Facultat de Comunicació Blanquerna-URL.

Durant els dotze mesos que han commemorat el centenari del naixement de **Raimon Panikkar**, l'objectiu ha estat, segons Moreta, projectar l'obra del pensador i debatre-la. I així, el pensament del filòsof ha pres forma en jornades acadèmiques, concerts, exposicions, debats, cursos i recessos des del febrer del 2018 fins ara. Tot plegat, va afirmar el comissari, ha estat també una invitació a "superar el Panikkar predicador i endinsar-nos en el Panikkar autor".

Un autor que, tal com va subratllar **Mariàngela Vilallonga**, "defensa uns valors que han de ser imperants en la nostra societat: l'entesa,

el diàleg intercultural i el diàleg interreligiós". Per a Panikkar, segons va recordar la consellera de cultura, tot és en tot i tots som interdependents. Per això, el president de la Generalitat, **Quim Torra**, va posar també sobre la taula una de les claus del pensament de l'autor, l'escolta activa a l'altre, el fet d'obrir la porta a que l'altre ens convenci.

Torra, a més, va voler posar en relleu la similitud de Panikkar amb **Ramon Llull**, amb les seves vides contemplatives i actives alhora i la seva preocupació pel diàleg i per la pau. Així ho va destacar també **Àlex Pèlach Panikkar**, qui va glossar el seu tiet i va subratllar que "tot el que tenia de profund i transcendent ho tenia d'alegre i vital".

Durant la cloenda, la comissionada **Lola López** va valorar molt satisfactòriament el desenvolupament de l'any, i va explicar que han estat uns mesos de debat, posar en qüestió, provocar i incomodar amb les reflexions del filòsof, perquè, segons ella, "les idees que fan moure el món són les que el qüestionen". La comissionada també va valorar Panikkar com a referent de les polítiques interculturals del consistori de la capital catalana.

"S'acaba l'any Panikkar però no es tanca res", va advertir el comissari Moreta. De fet, ell mateix va convidar els assistents i la societat en general a llegir la vida, les cultures i les religions a la llum del pensament de l'autor i així, va assegurar, "l'obra de Panikkar ens espera". Una cloenda doncs, que no suposa un punt i final.

Tota la Setmana Santa a Catalunya Religió

Recollim un any més amb diversos mapes la informació més rellevants de Setmana Santa: els actes als carrer, les representacions de la passió i les propostes per viure amb intensitat els dies de Pasqua. Un dels continguts més consultats del portal és el **mapa de les processons** que aquests dies surten al carrer a tots els racons de Catalunya. En el mapa trobareu indexades i localitzades gairebé 150 processons. D'altres d'anys podeu consultar també el joc bíblic **"Qui és qui per Setmana Santa"** i les **propostes de cinema** per aquests dies.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Èxit de la cinquena edició d'Ignàgora a Manresa

Durant el mes de març s'ha celebrat a Manresa la cinquena edició del Fòrum Ignàgora. Quatre conferències que han recorregut temes diversos relacionats amb l'espiritualitat, la figura de Sant Ignasi i la Companyia de Jesús. L'última d'elles celebrada l'últim dimecres de març a càrrec del jesuïta, antropòleg i teòleg **Xavier Melloni**, que, a partir del seu últim treball publicat, va abordar la diversitat i unitat de les religions com a radis que s'aproximen a un únic centre.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Museu Episcopal de Vic posa en diàleg poesia i art amb el cicle 'Lletra i Esperit'

Segona edició d'un cicle que posa en diàleg la poesia i les diferents expressions artístiques amb les obres d'art del seu fons. Divendres 5 d'abril, la poetessa i rapsoda vigatana **Fàtima Alemany**, i el guitarrista **Izan Rubio**, amb la direcció escènica de Jordi Lara, presenten 'Ramón de Mur, Versos i romanços'. El segon recital tindrà lloc el dissabte 11 de maig a càrrec de la comitiva Flordeneu, un grup d'artistes reunits per **Núria Agulló**, que presenten 'Vetlla per a Ingilberga'.

MUSEU ESPISCOPAL DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

1.000 números del Full parroquial de Mare de Déu del Lledó de Valls

El 1984 es va publicar el primer número del Full parroquial d'aquesta comunitat de Valls. Ara han celebrat la publicació del número 1.000 amb una edició especial. S'hi llegeix el testimoni de diferents persones de la comunitat que expliquen quin servei fa aquest paper que es distribueix cada diumenge: una eina informativa de proximitat, que recull la diversitat d'iniciatives en el marc de la parròquia, en mostra el tarannà social, ajuda al seguiment de la litúrgia i alimenta, alhora, la reflexió pastoral i la inquietud espiritual dels seus feligresos.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Melcior Comes, Sebastià Alzamora, Sergi Pàmies, Ingrid Guardiola i Aina Bestard, Premi Serra d'Or

El pare abat de Montserrat, Josep M. Soler, ha recordat les seves paraules en l'edició de l'any passat dels Premis: "Vaig glossar alguns versos del passat dels Premis: "Vaig glossar alguns versos de Salvador Espriu en el seu poema 'Inici de càntic en el temple'; entre altres, veient la situació tant difícil que passava el nostre país, vaig recordar les 'cisternes seques' i els 'cims pujats per esglaons de lentes hores' dels quals parla el poeta. Un any després, el panorama continua essent molt difícil; però no ens hem de descoratjar".

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'editorial Claret publica un llibre infantil per pintar i descobrir el temple de Gaudí

La cripta de la Sagrada Família, la façana del naixement, la façana de la nau lateral, el xiprer, l'escala de cargol dins de cadascuna de les torres dels apòstols, el finestral de la façana de la passió i els vitralls de la nau lateral són només algunes de les il·lustracions que es poden trobar en el llibre 'Sagrada Família', de **Teresa Campos** i editat per **Claret**. El llibret permet descobrir l'univers de Gaudí, la seva bellesa i els seus misteris, l'amor per la natura i com re-crear-la mitjançant l'arquitectura.

EDITORIAL CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Esport i superació a la 37a edició dels Jocs Atlètics Maristes

Més d'un miler d'alumnes de les deu escoles maristes de Catalunya van competir diumenge en una matinal esportiva celebrada a la pista coberta d'Atletisme de Sabadell. Des de 3r de Primària fins a 4t d'ESO, acompanyats dels seus educadors i educadores i de les seves famílies, els atletes han competit en curses de 60, 400, 600, 800, 1000 metres, curses de relleus, en salt de llargada i en llançament de pes. En total, s'hi han repartit 180 medalles.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els esplais cristians de Lleida surten al carrer per donar a conèixer la seva tasca

La plaça Sant Joan de Lleida va acollir activitats diverses per mostrar en què consisteix l'Esplai. Una desena d'esplais del MCECC de la diòcesi de Lleida van participar en la trobada, que alhora recollia fons pel programa 'Vacances per Creïxer'. Des de l'any 2012 la Fundació Verge Blanca proposa activitats de lleure educatiu perquè infants en situació de risc social gaudeixin d'un temps de lleure de qualitat econòmicament accessible, acompanyats en el seu creixement.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La FES ja té el seu equip de voluntariat per aquest estiu

Prop de 30 persones viatjaran al Senegal i a les Califòrnies aquest estiu per fer voluntariat en diferents projectes als quals la Fundació Educació Solidària dona suport. Aquests voluntaris, en molts casos antics alumnes o mestres de l'Escola Pia, vénen de diferents ciutats com Martoró, Granollers, Vilanova, Sitges, Barcelona o Caldes de Montbui, i tenen formacions i edats diverses; però tots ells amb experiència en el món educatiu formal o no formal.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Ivone Gebara: "El feminisme no pot abandonar les dones que troben el consol en la religió"

Dg, 31/03/19 | Ara

El Papa diu, en un missatge crític, que viatjarà a Espanya "quan hi hagi pau"

Dg, 31/03/2019 | 324.CAT

Deu refugiats més de Jordània entren al programa d'acollida de Manresa

Dil, 01/04/2019 | Regió 7

Prop de 700 persones fan la Marxa del Pelegrí

Dm, 02/04/2019 | Regió 7

Castellnou del Bages inicia el procés d'agermanament amb Castelnuovo Don Bosco

Dc, 03/04/2019 | Regió 7

Sant Joan de Déu lidera la posada en marxa d'una xarxa social sobre malalties rares

Dc, 03/04/2019 | El PuntAvui

La Setmana Santa de Tortosa es consolida com a actiu turístic

Dc, 03/04/2019 | Diari de Tarragona

Caram impulsa un espai per a nens en risc d'exclusió social al barri de can Gibert de Girona

Dc, 03/04/2019 | Diari de Girona

Dilluns 8 d'abril

- **Jornades de Formació de la Seu de Manresa (II).** De 10 a 18 h. Sala Gòtica de la Basílica Santa Maria de la Seu. Manresa
- **Animació de la fe en el lleure', de Juanjo Fernández.** 19 h. Organitza Fundació Santa Maria de Siurana. Centre Tarraconense El Seminari. Tarragona.
- **Infància i adolescència: cel i terra, amb Sònia Klass i Sònia Castaño.** 19 h. Organitza Ajuntament de Barcelona. Biblioteca Vila de Gràcia.
- **L'actualitat del mes amb Ignasi Aragay.** 19 h. Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona.
- **Exemples de bondat, per Laia de Ahumada.** 19:30 h. Institució Cultural del CIC. Barcelona.
- **El "luxe" d'accedir a un habitatge.** 19:30 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.

Dimarts 9 d'abril

- **Podrà Europa mantenir els valors fundacionals?** 9:15 h. Sala Multimèdia de l'IQS. Barcelona.
- **Àngels i dimonis als mitjans de comunicació.** 18:30 h. Organitza Amics dels Àngels. Seminari Conciliar de Barcelona - Sala Beat Josep Samsó. Barcelona.
- **Presentació del conte 'Els enigmes del Beatusaure i la Bruixa de la Catedral'.** 18:30 h. Catedral de Girona.
- **Presentació de "Trencar el silenci: deu rostres, deu veus'.** 19 h. Organitza Editorial Baula. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Presentació de 'La última judía', de Diana Talarweitz.** 19 h. Call Barcelona.
- **Tallers d'Oració amb Francesc i Clara.** De 19:30 a 20:30 h. Organitza Família Franciscana de Catalunya. Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció. Barcelona.

Dimecres 10 d'abril

- **Recordar Setmana Santa, amb Joan Arimany i Juventeny.** 11 h. Sala d'actes de l'Hospital de Sant Jaume. Manlleu.
- **Pregària pels presos polítics.** 18:45 h. Monestir de Sant Per de les Puel·les. Barcelona.
- **Presentació de 'Déu a Barcelona. Sis alcaldables i el fet religiós'.** 19 h. Organitza Editorial Claret i Animaset. Carrer dels Lledó 11. Barcelona.
- **Geoestratègia i religió en el món musulmà, per Antoni Segura.** 19 h. Organitza Fundació Joan Maragall. Sala Gran de la Facultat de Geografia i Història - UB. Barcelona.
- **Entrevista a la vida: Lluís Amiguet i Xavier Melloni.** 19 h. CaixaForum Barcelona.
- **Cinc finals de pel·lícula i el sentit de la vida.** 19 h. Organitza Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Centre Parroquial. Barcelona.

- **Es presenta 'Divendres Sant a Tarragona', de Francesc Basco.** 20 h. Església de la Mare de Déu del Carme. Tarragona.
- **Passió segons sant Mateu, amb Paul McCreesh.** 20 h. Palau de la Música. Barcelona.
- **El Big Bang: l'inici de l'univers, amb Ignacio de Castro.** 21 h. Parròquia Verge de la Pau. Barcelona.

Dijous 11 d'abril

- **Presentació del llibre 'Per una mutació interior', amb Glòria Bochaca i Josep Maria Gregori.** 18:30 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **La culturització de l'herència cristiana.** 19 h. Ateneu Barcelonès - Sala Verdaguer. Barcelona.
- **Déu al mòbil. Religió i món digital.** 19 h. Organitza Editorial Claret. Fàbrica Lehman. Barcelona.
- **"L'amor és de color vermell" Presentació llibre.** De 20 a 21 h. Caputxins de Catalunya.

- **Quin futur té la religió a casa nostra?, amb Ramon M. Nogués.** 20 h. Parròquia de Sant Pere. Roda de Ter.

Divendres 12 d'abril

- **Visita de Kyabjé Ling Rimpotché.** Del 12 al 14 d'abril. Fundació Casa del Tibet. Barcelona.
- **Meditació zen al claustre del Monestir de Pedralbes.** De 8 a 9:45 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.
- **La pedagogia i pràctica del discerniment als Exercicis, amb Francesc Riera sj i equip.** Del 12 al 17 d'abril. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **La poesia com a camí. Gemma Gorga.** 16 h. Santa Cecília de Montserrat - Espai d'Art Sean Scully. Marganell.

- **Celebració solemne de l'himne de l'Akathistos.** 19 h. Parròquia Mare de Déu de Núria. Barcelona.
- **Bach i Tournemine en concert.** 19:30 h. Oratori Sant Felip Neri. Barcelona.

Dissabte 13 d'abril

- **Recés a Sant Martí del Montnegre.** 13 i 14 d'abril. Organitza Caputxins de Catalunya. Sant Martí del Montnegre. Sant Celoni.
- **La interpretació de la Bíblia al segle XX.** De 9:30 a 14 h. Organitza Scriptum Biblicum el Orientale de Montserrat.
- **El Taoisme, per M. Eugènia Manrique.** De 10 a 19 h. Organitza Laia Sadurní i Pilar Mariné. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.

- **I Simposi d'Interioritat Compromesa.** 13 i 14 d'abril de 10 a 14 h. Organitza País Conscient. Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri. Barcelona.
- **Formació per a catequistes a càrrec d'Alexis Bueno.** De 10 a 13 h. Acadèmia Mariana. Lleida.
- **Inauguració d'Exposanta 2019.** 11 h. Església de la Mare de Déu dels Dolors. Girona.
- **Visita a 'Aran Me Fecit' i l'església de Santa Maria d'Arties.** 11 h. Organitza Catalonia Sacra. Església de Sant Joan. Arties.
- **Guia'm.** 11:30 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.
- **Lídia Pujol al Festival de Pasqua.** 12 h. Església de Sant Domènec. Cervera.
- **Conferència: "Les plantes de la mel".** De 12 a 13:30 h.

Organitza Col·lectiu Eixarcolant. Casal Cívic del Passeig. Igualada.

- **Comença la Passió.** De 16 a 20 h. Gran Teatre de Cervera.
- **Concert de música sacra.** 18 h. Església del Mercadal. Girona.
- **La Pasqua jueva, amb Isabel Miró.** 18:30 h. Parròquia de Sant Bernat Calvó. Reus.
- **Pàgines de Passió.** 22:45 h. Parròquia de Sant Bartomeu. Albinyana.

Diumenge 14 d'abril

- **Benedicció de rams als bisbats de Catalunya.** Catalunya.
- **Stabat Mater RV 621-A. Vivaldi.** 18 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
- **Concert de música sacra.** 18 h. Església de la Mare de Déu de Girona.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Joves Preamiadors/es FEDAC jornada de formació: "com transmetre el missatge cristià a través de la música" #avuixdema #xerpa #passioeducar

18:30 - 30 març 19 - Twitter for iPhone

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Signem conveni de col·laboració amb Obra Social La Caixa @FundlaCaixaCAT. Jaume Masana, director territorial de CaixaBank i Montserrat Espinalt, presidenta de la Fundació Educativa @VedrunaCat. Sumem sinergies en bé de l'educació. #intensament #escolacompromesa

13:44 - 04 abr. 19 - Twitter for Android

PES La Mina
@PES_LaMina

Durant les últimes setmanes, algunes estudiants d' #EducacióSocial de la @Fundperetarres han vingut a fer un #ApS(Aprenentatge Servei) amb els #Grans1 i els #Grans2 del #CentreObert - Moltes gràcies per aquesta experiència!

10:19 - 04 abr. 19 - Twitter for iPhone

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Són moltes les congregacions religioses dedicades als joves! Per això, recomanem l'Exhortació #ChristusVivit, en què el @Pontifex_es recorda que cal "acostar-se als #joves amb la gramàtica de l'amor, no amb el proselitisme". Accedeix al document:

Christus vivit: Exhortació apostòlica postsinodal als joves...
urc.cat

18:12 - 04 abr. 19 - Twitter Web Client

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

Professors d'escoles de la #familiacaretiana de tot l'estat visiten a Vic el museu del #pareClaret amb el claretí Carlos Sánchez #formació

17:28 - 03 abr. 19 - Twitter for Android

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Taller familiar de Setmana Santa Veniu al nou taller familiar de Setmana Santa, on descobrireu la façana de la Passió i posteriorment els més petits decoraran el seu ou de Pasqua. Reserveu la vostra plaça: sagradafamilia.org/setmanasanta #viulaSagradaFamilia

9:27 - 02 abr. 19 - Twitter Web Client

MCECC
@esplaiMCECC

La trobada de centres d'esplai i grups de #MCECCLeida i de @fundvergeblanca ha estat tot un èxit! A la plaça Sant Joan de #Leida han fet activitats diverses per ensenyar de què va això de l' #ESPLAI! #SomMoviment #esplaisMCECC

19:52 - 30 març 19 - Twitter for iPhone

Obs Blaquerna
@Obsblaquerna

Església a #Badalona @esglesiabcn @MigraStudium @migrantes_sj @M_RSezione

14:48 - 31 març 19 - Twitter for iPhone

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

En marxa la V AMEL del Sector Catalunya! Dos dies per endavant que ens ajudaran a traçar el camí dels pròxims anys! #VAMELCat #SomLaSallse #MiraMésEnLlà

9:56 - 04 abr. 19 - Twitter for Android

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

El quadre "Sant Jeroni penitent" de #Caravaggio del Museu de #Montserrat completa la segona part del tour europeu. Després d'Utrecht, la peça va quedar instal·lada ahir a l'Alte Pinakothek de Munic (Alemanya), la segona seu de l'exposició "Utrecht, Caravaggio and Europe"

Montserrat i Oscar Bardaji

10:58 - 03 abr. 19 - Twitter Web Client

Papa Francesc
@PapaFrancisc

@Pontifex: "Si ets jove d'edat, però et sents dèbil, cansat o desil·lusionat, demana a Jesús que et renovi. Amb Ell mai no manca l'esperança" #ChristusVivit m.vatican.va/content/france...

20:31 - 03 abr. 19 - Twitter for iPhone

Papa Francesc
@PapaFrancisc

@Pontifex: "Quan preguem, pensem que ho fem amb Jesús. Jesús és la nostra força, Jesús és la nostra seguretat, que en aquest moment intercedeix per nosaltres" #SantaMarta

15:59 - 05 abr. 19 - Twitter for iPhone

Escola Pia Sarrià
@escolapiasarria

L'@escolapiasarria acull les sessions capitulars del 65è #CapitolEPC2019. 56 religiosos i laics construint l'Escola Pia del futur bit.ly/2Tux9wZ @escolapiacat

16:26 - 05 abr. 19 - Twitter Web Client

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisteri i Boix. **Redacció:** Laura Mor i Glòria Barrete. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

